

ninger, man vækker ved denne Lov, og som begrunde denne Tilfredshed hos Vedkommende, ogsaa vilde blive fyldestgjorte. Jeg maa derfor tilstaa, at min Lovlov med Hensyn til Lovforslaget paa ingen Maade er bleven løst ved den Ubefaling, Udvalget har givet Loven. Det hedder senere hen — for at jeg skal tage dette med —: Udvalget er imidlertid dog tilbøjeligt til at tro, at Fritagelsen for Bygningsafgift for Leiligheder . . . for en Del vil komme Veierne tilgode; men Meningen var jo, at den udelukkende skulde komme Veierne til Gode. — Jeg skal tillade mig at paapege et Punkt i Lovforslaget, som det forelaa ifjor, som det er foreslaaet af Regjeringen, og som det foreligger nu fra det andet Thing, og med Hensyn til hvilket der ikke er gjort nogen Bemærkning, men som jeg tror fortjener nærmere Overveielse. Det hedder nemlig i § 8 b, altsaa det sidste Afsnit af Paragrafen, at de i de foregaaende Paragrafer indbrøgnede Fritagelser indtræde skray for Beboelsesleiligheder, der fritages i Genhold til §§ 1 og 3, naar de alene beboes af Eieren med Familie. Ser man nu hen til, hvad § 3 omhandler, er det jo Bygningsafgift af Beboelsesleiligheder i Kjøbstæderne, selv om de Bygninger, hvori disse Beboelsesleiligheder findes, gaa ud over det Beløb, som omhandles i § 2, altsaa Beboelsesleiligheder ogsaa i større Bygninger. Naar man nu sammenholder disse to Bestemmelser, er det jo ikke muligt at se Andet end, at man ved § 8 b kommer til at give Eieren af et Hus, der selv behor en af Leilighederne i Huset, Fritagelse for Bygningsafgift af denne Leilighed, medens Bygningsafgiften bliver at svare af alle de andre Leiligheder, der leies ud. Saavidt jeg har forstaaet Lovforslagets Hensigt, var Meningen den at give Veierne en Lettelse, at sikkre dem billige Leiligheder, hvori man ikke har havt en saadan Hensigt for Eierenes Vedkommende. Jeg tror altsaa, hvis jeg ikke ser feil — jeg har gjentagne Gange set derpaa, men har ikke kunnet se rettere — at der her maa foretages en Rettelse, thi at Eieren af en Bygning med mange Leiligheder skulde være den Æneste, der kunde fritage sin Leilighed for Bygningsafgift, kan fornuftigvis ikke være Meningen. Jeg vil tillade mig at henstille dette til det ærede Udvalgs Opmærksomhed.

Formanden: Det ærede Medlem udtalte sig i Begyndelsen af sit Foredrag nærmest imod Lovforslaget i det Hele. Det giver mig Anledning til, forinden Forhandlingen gaar videre, at minde om, at ved denne 2den Behandling er det nærmest de enkelte Paragrafer med de dertil stillede Endringsforslag, som ere Gjenstand for Overveielse. Ganske afflaaren fra almindelige Betragtninger kan man vel ikke være, navnlig forsaavidt man derved vil motivere sin Afstemning over Lovforslagets Overgang til 3die Behandling, men det er dog egentlig først ved 3die og sidste Behand-

ling, at Sagen i sin Helhed ligger for. Jeg bemærker dette, fordi jeg ved at høre et Par ærede Medlemmer begjære Ordet har troet, at de muligen kunde vilde gaa videre paa den Vej, som er indslaaet af den ærede sidste Laler: — Det 11te kongevalgte Medlem har Ordet.

Carlsen: Jeg vil først tillade mig at bemærke lige overfor den høitærede Formand, at jeg egentlig kun agtede at svare paa et Par Bemærkninger af det ærede 8de kongevalgte Medlem (Fischer), men jeg vil derved maasse komme saa langt ind paa mere almindelige Betragtninger, at den høitærede Formand ikke vil tilstede det.

Formanden: Jeg ønsker dog ikke at lægge det ærede Medlem nogen Hindring i Veien. Saaledes som Sagen allerede er bragt frem, tror jeg, at det ærede Medlem indenfor visse Grænser vil kunne udtale sig i den Retning, han antydede.

Carlsen: Jeg skal fatte mig meget kort, jeg ønsker kun at bemærke, at der i ethvert Fald utvivlsomt er eet Tilfælde, hvor Fritagelsen for Bygningsafgift vil komme de mindre Formuende til Gode, det Tilfælde nemlig, hvor de selv eie Huset. Dernæst vil denne Fritagelse, saavidt jeg har opfattet Forholdet, ogsaa komme Veierne til Gode i saadanne Tilfælde, hvor det er Foreninger, der have opført Arbejderboliger. Dette med Hensyn til de Tilfælde, hvor Beboerne utvivlsomt vilde komme til at nyde Godt af Stattefriheden; men dernæst vil jeg sige, at det dog ogsaa er et Spørgsmaal, om man ikke ved at udvide Stattefritagelsen fra som tidligere kun at gjælde Leiligheder paa 64 Kvadratalen til nu at gjælde Leiligheder paa 80 Kvadratalen virker hen til, at mindre velhavende Folk kunne faae større og sundere Boliger. Hvorvidt Loven vil have denne Virkning, tror jeg, at hverken Udvalget eller det ærede kongevalgte Medlem vil være i Stand til at udtale noget Bestemt om, og jeg finder derfor ikke, at det er saa ganske urimeligt, at Udvalget med en vis Tilbageholdenhed har ytret sig om, hvor meget eller hvor lidt de mindre formuende Klasser vilde komme til at nyde Godt af, at Loven kommer ud. Jeg skal i Driigt sige, at jeg i Udvalget har hørt til dem, der have været stærk Lovlov om, hvorvidt det Princip, der er nedlagt i Loven, i Virkeligheden i de fleste Tilfælde vil føre til Fordel for Veierne.

Finantsministeren: Med Hensyn til de Forslag, der ere stillede af hele Udvalget eller — forsaavidt der er Uenighed mellem Udvalgets Medlemmer — af Udvalgets Flertal, kan der fra min Side ikke være Noget at indvende. Navnlig det Hovedforslag, der er fremsat til § 5, ligesom ogsaa Forslaget om, at § 10 skal udgaa, indholdte